

ligen til dette Brug senere. Hvis man ikke vil flytte Klitinspektøren derop, vil jeg alligevel foreslaa, at man lægger Distriktet ind under Vandet og sælger denne Bolig, som ligger meget smukt ved Vandet Sø med en dejlig Have til. Der er ingen Anledning til at opretholde dette Distrikt.

Endelig vil jeg gerne takke Ministeren for en Bevilling paa 240 000 Kr. til plante-patologisk Laboratorium, som er opført efter Indstilling af Statens Planteavlsudvalg. Der er i Aar opført 120 000 Kr. dertil som første Bidrag. Jeg tror, det er i høj Grad betimeligt, at vi faar dette Laboratorium, thi det er i Virkeligheden, om jeg saa maa sige, den medicinske Anstalt for alle Planter. Det er her, man foretager alle de Undersøgelser, som gøres i plantelægelig Henseende. Det er her, Landmændene nu faar Raad og Vejledning, og det er forbavsende, hvad dette har udviklet sig til i de sidste 10—15 Aar. Efterhaanden som Landbrugets Planter er blevet forædlet, har ogsaa Sygdomme sat ind paa dem. Det er ligesom med Dyr og Mennesker: jo højere Kultur, des lettere angribes de af Sygdomme. Plantepatologerne har i den Henseende gjort et meget betydeligt Arbejde, som har været til overordentlig stor Værdi for Landbruget. De har reddet mangfoldige Værdier for Landbrugerne, ved at de har kunnet give dem Raad og Vejledning til Bekæmpelse af de Sygdomme, der er optraadt paa deres Plantebrug.

I Fjor blev der givet en Bevilling til Opførelse af et kemisk Planteavls-Laboratorium, og Forudsætningen for den Bevilling var, at Landbohøjskolen skulde stille en Grund til Raadighed. Men det synes i dette Øjeblik, som om Statens Planteavlsudvalg ikke kan faa den Grund. Der blev den Gang anvist en Grund; men denne er ubrugelig nu, fordi Københavns Ringbane gaar lige forbi. Jeg henstiller derfor til Ministeren, at det, som var Grundlaget for Bevillingen den Gang, at Statens Planteavlsudvalg skulde have en Grund ved Landbohøjskolen, bliver til Virkelighed. Jeg haaber, Ministeren vil bistaa os i saa Henseende.

I Forbigaaende skal jeg gøre en Bemærkning om Statens Frøkontrol. Jeg ved ikke, hvor mange Penge der er bevilget til den nye Bygning, som er opført til den, men jeg har Indtrykket af, at denne Bygning ikke er af de mest paatrængende nødvendige; for hvis man i den Bygning, Frøkontrollen ejer for Tiden, vilde have taget Bestyrerens Lejlighed ind til Plads for Arbejdet i Frøkontrollen, vilde man vistnok have haft Plads nok. Nu er der imidlertid

bygget en hel splinterny Bygning; men Udgiften for Staten er dermed ogsaa steget fra 12 500 Kr. til 65 000 Kr. om Aaret. Jeg vil henstille, at man forhøjer Priserne for de Analyser, som foretages af Frøkontrollen, saaledes at dette Beløb i det væsentlige indvindes. Der er ingen Anledning til, at den Slags Anstalter drives paa en saadan Maade, at de giver et væsentligt Underskud. Det er blevet mig fortalt, at man paa selve Anstalten regner med, at Centralvarmen vil koste 10 000 Kr. om Aaret, og da Direktørens Lejlighed udgør omtrent en Trediedel af Bygningen, vil alene Varmen til Direktørens Lejlighed koste omtrent 3 000 Kr. om Aaret. Jeg vil haabe, at man ikke lader ham betale den fuldt ud, thi det vilde være et temmelig betydeligt Indgreb i hans Løn.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg). Han har fremsat en Bemærkning om Landbruget og dets Regnskaber og sagt, at her havde man en Reserve, hvorfra man kunde faa de fornødne Skatter, som Staten nu i saa høj Grad trænger til. Jeg maa sige, at det for det ærede Medlems Partifælle i Landstinget, tidligere Landbrugsminister Poul Christensen, maa være trøsterigt at høre et saa udmærket Resultat som, at man paa en i og for sig slet dreven eller i alt Fald ikke godt dreven Gaard, som drives ved en vellønnet Forvalter, kan faa et Netto-Aarsudbytte paa 234 Kr. pr. Td. Land. Den tidligere Landbrugsminister udtalte den Gang Jordlovene gik fra Landstinget, at Forholdene var fortvivlede, thi man kunde overhovedet ikke tænke sig, at de unge, der nu skulde have Landbrug, kunde bestaa. Efter det ærede Medlems Regnestykke vil jo en Mand, der faar 10 Tdr. Land og selv arbejder paa Landbruget, blive en holden Mand, naar det tages i Betragtning, at han oven i Købet faar Bygningerne til den Pris, som var gældende før 1914. Man behøver da ikke at nære nogen som helst Betænkelighed ved eller Frygt for, at disse Folk ikke skulde kunne klare sig.

Jeg vil nu gerne spørge de Landbrugere, der sidder her i dette Ting — jeg tror, at nogle af dem er ret dygtige —, om en eneste af dem vilde melde sig, naar man vilde give ham en halvdaarlig Gaard og lade ham faa en vellønnet Forvalter, mod at han skulde skaffe 12 000 Kr. Netto af 50 Tdr. Land. Jeg tror ikke, en eneste af Tingets Landbrugere vilde melde sig.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden holdt jo den egentlige finansielle Tale paa det radikale Venstres Vegne — det